

263.**Vládní nařízení**

ze dne 28. října 1938,

jímž se mění § 10 vládního nařízení ze dne 16. října 1924, č. 220 Sb. z. a n., o požadování dopravních prostředků pro účely vojenské.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 7, odst. 7 zákona ze dne 13. května 1924, č. 117 Sb. z. a n., o požadování dopravních prostředků pro účely vojenské:

Čl. I.

§ 10 vl. nař. č. 220/1924 Sb. z. a n. se mění a bude zníti:

(1) Komise pro vrácení dopravních prostředků (§ 7, odst. 2 zákona a § 7 tohoto nařízení), zřízená u okresního úřadu, se zmocňuje, aby o ohlášených nárocích na náhradu škody rozhodovala sama až do výše 2.500 Kč. Jde-li o nárok na náhradu škody vyšší, vykoná uvedená komise potřebná šetření a předloží pak spis k rozhodnutí komisi zřízené u zemského úřadu; tato komise se zmocňuje, aby o ohlášených nárocích na náhradu škody sama rozhodla, přesahuje-li uplatněný nárok sice částku 2.500 Kč, avšak nepřevyšuje částku 10.000 Kč. V ostatních případech rozhoduje s konečnou platností o nárocích na náhradu škody meziministerská komise při ministerstvu národní obrany.

(2) Z rozhodnutí, které učiní o uplatňovaném nároku na náhradu škody komise pro vrácení dopravních prostředků, lze do patnácti dní ode dne doručení rozhodnutí podati u okresního úřadu odvolání ke komisi zřízené u zemského úřadu, jež o něm rozhodne s konečnou platností. Z rozhodnutí, jež učiní komise zřízená u zemského úřadu v první stolici, lze do patnácti dní ode dne doručení rozhodnutí podati u zemského úřadu odvolání k meziministerské komisi při ministerstvu národní obrany, která rozhodne s konečnou platností.

(3) O řízení ve věcech náležejících do působnosti komisí uvedených v předcházejících odstavcích platí obdobně ustanovení platná o řízení před politickými úřady. Věcné potřeby komisím dodají a jejich kancelářské práce obstarají úřady, u nichž jsou komise zřízeny.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr národní obrany

v dohodě s ministry vnitra, financí, spravedlnosti, veřejných prací a zemědělství.

Syrový v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Kajdoš v. r.
Černý v. r.	Husárek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Bukovský v. r.	Dr. Zenkl v. r.
Dr. Karvaš v. r.	Ing. Vavrečka v. r.
Dr. Bačinský v. r.	

264.**Vyhláška ministra financí (105)**

ze dne 1. listopadu 1938,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o vývozu platidel, o přidělu cizozemských platidel a o platech do ciziny v poštovním styku.

Podle § 4 vládního nařízení (V) ze dne 16. října 1931, č. 159 Sb. z. a n., kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, vyhláshuji s účinností ode dne vyhlášení opatření Národní banky Československé ze dne 29. října 1938.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky Československé
o vývozu platidel, o přidělu cizozemských platidel a o platech do ciziny v poštovním styku.

Národní banka Československá ustanovuje podle vládního nařízení ze dne 29. února 1924, č. 46 Sb. z. a n.:

Čl. 1.

Vývoz československých padesátikorun, stokorun a bankovek vyšších hodnot jest zakázán. Vývoz československých mincí a papírových 10 Kč a 20 Kč v cestovním styku upravují články 2 až 6.

Čl. 2.

(1) Cestující tuzemec, t. j. osoba, mající své trvalé bydliště na území republiky Česko-

slovenské bez rozdílu státní příslušnosti, smí na cestovní pas vyvézt bez povolení Národní banky Československé z území Československé republiky měsíčně nejvýše hodnotu 300 Kč, a to v československých mincích nebo papírových 10 Kč a 20 Kč anebo v cizozemských platidlech.

(2) Cestující tuzemec nesmí vyvážeti bez povolení Národní banky Československé pro spotřebu ve státech, s nimiž jest sjednána clearingová nebo jiná zvláštní platební úmluva, platidla v měnách ostatních států.

(3) Cestující tuzemec jest povinen do 30 dnů ode dne, kdy cizozemská platidla zakoupil, vrátiti je bance (§ 1 vl. nař. č. 46/1924 Sb. z. a n.), která mu je přidělila, jestliže cestu do ciziny v uvedené lhůtě nenastoupil, a dále do tří dnů po návratu z ciziny vrátiti bance cizozemská platidla, která v cizině ne-spotřeboval.

(4) Banky smějí bez povolení Národní banky Československé přidělovati cizozemská platidla jen do výše uvedené v odstavci 1 a jsou povinny přesvědčovati se při druhém a každém dalším přidělu, zda přidělených valut bylo k cestám do ciziny podle předchozích ustanovení použito, a zjištěné závady ihned oznamovati Národní bance Československé.

(5) Uhrazovati výdaje pobytu v cizině jakýmkoliv jiným způsobem (placením v tuzemsku, použitím úvěru nebo pohledávek v cizině, poukazem poštou nebo poštovní spořitelnou a pod.) a používati vyvezených cizozemských platidel k nákupu a dovozu československých platidel bez povolení Národní banky Československé jest zakázáno.

Čl. 3.

(1) Cestující cizinec, t. j. osoba, mající své trvalé bydliště v cizině bez rozdílu státní příslušnosti, smí při odjezdu z republiky Československé vyvézt beze zvláštního povolení Národní banky Československé nejvýše hodnotu 300 Kč měsíčně, a to v československých mincích nebo papírových 10 Kč a 20 Kč anebo v cizozemských platidlech. Prokáže-li však potvrzením pohraničních kontrolních orgánů, že do Československa dovezl vyšší částku v cizozemských platidlech, může tato cizozemská platidla do tří měsíců od jeho vydání vyvézt bez povolení Národní banky Československé; přidělovati cestujícím cizincům jakákoliv cizozemská platidla bez povolení Národní banky Československé jest zakázáno.

(2) Šeky a pověřovací listy (akreditivy) vystavené v cizině na své jméno smí cestující

cizinec vyvézt vždy zpět do ciziny beze zvláštního povolení Národní banky Československé.

(3) Banky jsou povinny poznamenati cestujícímu cizinci jednotlivé prodeje nebo výměny dovezených platidel na rubu potvrzení o dovozu platidel a vystaviti mu vždy řádný odpočet na jeho jméno znějící.

Čl. 4.

Turisté, překračující hranice s výletním osvědčením, turistickou prepustkou nebo s jiným podobným dokladem, opravňujícím ku přechodu hranice, smějí vyvézt měsíčně nejvýše hodnotu 300 Kč, a to v československých mincích nebo papírových 10 Kč a 20 Kč anebo v cizozemských platidlech. Částky vyvezené na tyto doklady a případně též na cestovní pas nesmějí u jedné osoby překročiti svým úhrnem hodnotu 300 Kč měsíčně. Hromadné výpravy překračující hranice se společným cestovním pasem (zájezdni soupiskou) smějí vyvézt jakékoliv peněžité hodnoty pouze s povolením Národní banky Československé.

Čl. 5.

Osoby, které mají bydliště v územním pásmu, jež bylo mezistátními úmluvami o pohraničním styku prohlášeno za pásmo pohraniční, smějí v tomto styku beze zvláštního povolení Národní banky Československé na pohraniční průkaz (propustku) vyvézt v československých mincích nebo papírových 10 Kč a 20 Kč anebo v platidlech příslušného sousedního státu hodnotu nejvíce 20 Kč denně. Pro neděle, československé svátky a památné dny, jakož i pro všední den jim bezprostředně předcházející zvyšuje se hranice 20 Kč na 60 Kč. Úhrnná měsíční částka takto povolená snižuje se však o částky vyvezené podle čl. 2, 3 a 4.

Čl. 6.

Částku vyváženou podle čl. 4 a 5 musí banka přidělovající valuty nebo strana sama, nepožaduje-li od banky příděl, zapisovati v časovém pořadí do „Pohraničního záznamu vyvážených platidel“ [obdobně jako se cestujícím s cestovním pasem zapisují vyvážené hodnoty do „Záznamu o přidělu valut“ podle opatření Národní banky Československé ze dne 9. března 1932, uveřejněného vyhláškou ministra financí (11) ze dne 9. března 1932, č. 41 Sb. z. a n.]. Pohraniční záznam vydá straně za úhradu hotových výloh banka nebo pohraniční celní úřad. Dříve než strana tohoto Pohraničního záznamu po prvé použije

k vývozu platidel, je povinna předložiti jej řádně vyplněný pohraničnímu celnímu úřadu k ověření správnosti údajů.

čl. 7.

Poukazovati jakékoliv částky do ciziny poštovní spořitelnou jest dovoleno jen s povolením Národní banky Československé.

čl. 8.

Zasílati jakákoliv platidla a poukazovati jakékoliv částky do ciziny v poštovním styku jest dovoleno jen s povolením Národní banky Československé.

čl. 9.

Tímto opatřením se zrušují opatření Národní banky Československé ze dne 11. května

1938, uveřejněné vyhláškou ministra financí (99) ze dne 19. května 1938, č. 103 Sb. z. a n., opatření Národní banky Československé ze dne 30. června 1938, uveřejněné vyhláškou ministra financí (102) ze dne 11. července 1938, č. 148 Sb. z. a n., a opatření Národní banky Československé ze dne 24. září 1938, uveřejněné vyhláškou ministra financí (103) ze dne 26. září 1938, č. 201 Sb. z. a n.

V Praze dne 29. října 1938.

Národní banka Československá

Guvernér:

Dr. Engliš v. r.

Bankovní rada:

Smělý v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.